

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 66 (5760)
4.
JUNIJS
SESTDIENA
1988. GADS
Maksa 3 kap.

Mans priekšlikums konferencei

Jāuzvar birokrātisms

Varu droši teikt: pirms trim gadiem to pat iedomāties nevarēja — izplatīt rūpniecā anketu ar jautājumiem: «Vai direktors prot pareizi un operatīvi risināt ražošanas jautājumus? Vai viņš vienmēr izpilda savus solījumus? Vai ar padotajiem direktors vienmēr ir taisnīgs?» Un tā tālāk.

Daudziem mūsu kolektīvā tāda anketēšana bija negaidīta. Varbūt tāpēc ne visas anketas tika atgrieztas atpakaļ, ne visi, kuri saņēma minētos jautājumus, acimredzot, bija spējīgi objektīvi novērtēt mūsu rūpniecā direktora Ata Sedvalda darba stilu un metodes. Un tomēr anketas uzņemumā rūpīgi izanalizēja, bet informāciju par aptaujas rezultātiem sniedza vienā no partijas sapulcēm. Vajadzēja redzēt, cik uzmanīgi mūsu direktors klausījās, īpaši — tās atbildes, kurās viņa adresē bija izteikta kritika. Klausījās un, neapšaubāmi, izdarīja secinājumus.

Mūsu iecirknī pirmie atjaunotnes ledīgi parādījās jau 1986. gada sākumā. Personiski man tā bija sava veida robežlīnija manā 17 gadus ilgajā darba biogrāfijā biokīmiskajā rūpniecā. Toreiz vajadzēja izlemēt: kam būt par aparātu uzraudzītāju brigadieri lizīna iztvaicēšanas un zāvēšanas iecirknī. Brigāde ievēlēja mani. Uzsvēru — ievēlēja — turklāt bez jebkāda norādījuma «no augšas», vadoties tikai pēc demokrātiskiem principiem. Tagad mēs

tādējādi vēlējam arī lielāku struktūrvienību vadītājus. Izraugāties no trim un vairākiem kandidātiem to, kuru kolektīvs uzskata par vispiemērotāko, kurš ir cienīgs ienemt attiecīgo amatu.

Mēs saprotam: valstij vajadzīgs lizīns, prēmiksi. Tāpēc plāna, tagad — valsts pasūtījuma, palielināšana ir likumsakarīga. Piecgades beigās mums gadā jāražo 4 450 tonnas lizīna. Starp citu, projektēto jaudu rūpniecā sasniegta jau 1973. gadā. Protams, meklējam iekšējās rezerves, forsējam tempus. Diemžēl — uz citu ražošanas iecirkņu rēķina. Bet rūpniecā otrās kārtas celtniecība joprojām kavējas. Tātad uzņēmumam nāksies cīnīties par reāliem piecgades skaitļiem. Kā tas izdosies? Nezinu.

Tāpēc es, ražošanas ierindnieks, esmu par to, lai partijas XIX Vissavienības konference īpaši tiktu nosodīta ministriju, resoru un saimniecisko orgānu birokrātiskā pleela ekonomiskās reformas realizēšanai. Likuma par valsts uzņēmumu īstenošanai. Mums jāapzinās, ka, neuzvarot birokrātismu, var pazemināties mūsu sabiedrības (arī mūsu kolektīva) tikumiskais un politiskais tonuss.

A. HLEVICKIS,
Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecā aparātu uzraudzītāju brigadieris, uzņēmumā partijas biroja loceklis

Demokrātija — tā nav anarhija

Būvlaukumos esmu nostrādājis jau 24 gadus. 16 no tiem aizvadīti Līvānu pārvietojamajā mehanizētājā kolonnā. Skaidri redzu: cilvēki sākuši strādāt labāk, manā brigādē nu jau vairāk nekā gadu nav neattaisnotu darba kavējumu, «paliksmošanās» objektā. Un tas rada gandarījumu.

Tomēr ir arī sarūgtinājums. Par to, ka mūsu pūles pagaldām vāji atbalsta tie, kam to darīt ir dienesta pienākums. Lūk, piemērs! Pie kādām tik durvīm neesmu klausījis: «Dārgie biedri, dariet taču kaut ko! Uz objektu atsūtīts divdesmitpilotonīgais celtnis, kura pārvadāšana vien izmaksā 1 200 rubļus, bet katra dikstāves diena mūsu saimnieciskā aprēķina iecirknī rada 120 rubļu lielu zaudējumu». Taču celtnis vienlaicīgi nostāvēja dikā nedēļu. Jo, redziet, plānotāji tā saplānojuši, ka sienas paneļus saņemsim tikai trešajā ceturksnī.

Lūk, tas sāj. Sāj sirds par šādu attieksmi. Kad cēlām ķieģeļu rūpniecā, māju būves kombinātu, daudzus jautājumus, arī apgādes, risināja vienkāršāk un operatī-

vāk. Varbūt tāpēc, ka pārvaldes aparāts bija mazskaitlīgāks, taču mobilāks. Arī apgāde toreizējā lauku celtniecības organizāciju republikāniskās apvienības sistēmā bija labāka. Tāpēc saprotu, ar kādām grūtībām šogad sāskārās ražošanas sagatavošanas un komplektēšanas grupa. Lai kā tur nebūjis, reālu atdevi no jaunās struktūrvienības pagaldām neredzu.

Es daudz un nopietni domāju par izlasīto un dzirdēto. Arī mana brigāde ir par pārkārtošanos. Atklātība, demokrātija — tas ir lielisk! Taču demokrātija jāšķir no demagogijas. Un nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut, ka demokrātija pārvērstos anarhijā (teiksim atklāti — dažiem tas būtu izdevīgi). Kārtībai jābūt visur. Bet vārda un preses brīvība, kritika un vašķritika jāizmanto ne tikai, lai nolēgtu, bet arī lai nostiprinātu pēdējos trijos gados sasniegto. Par to, ja man būtu izdevība, es runātu no partijas konferences tribīnes.

A. IVANOVS,
Līvānu PMK brigadieris, darba kolektīva padomes loceklis

LAUKU DARBU RITMI

Apsējībās ielīgota pļauja

28. maijā priekšpusdienā Preiļu parkā pulcējās rajona saimniecību čaklākie zemkopji. Mūzikai, dziesmām un patēlības vārdiem skanot, viņi nosvinēja apsējības.

Šogad sēja aizvadīta isākā laikā nekā iepriekšējos gados. Un kvalitatīvi. Tas ļauj cerēt uz labu ražu. Taču savu daļu pūliņu prasīs sējumu kopšana. Zemkopju darbu kopumā vērtēs tikai rudenī.

Pilnus apcirkņus, raitu soli arī sējumu kopšanā un ražas novākšanā visām saimniecībām vēlēja (protams, par sējas darbu savlaicīgu veikšanu pateicās) rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājs V. Korotkovs, apvienības galvenais agronoms J. Kivlenieks un rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns.

Ar Goda rakstiem un naudas prēmijām apbalvoja socialistiskās sacensības uzvarētājus. Sopavasar tie ir — Dzeržinska kolhozs (1. prēmija), kolhozagrofirma «Krasnij Oktjabrj» (2. prēmija) un M. Gorkija kolhozs (3. prēmija).

Ikreiz, kad uzvarētāju «komanda» pilnā sastāvā iznāca priekšā, tās locekļiem bija jāatbild uz J. Kivlenieka uzdotajiem jautājumiem. Protams, tas bija pa spēkam tikai tiem, kuri strādājuši organizēti, kvalitatīvi. Lūk, daži no šiem jautājumiem: «Kā atšķirt traktora «slimo sirdi» no veselās? Kā piepildījās tautas teiciens «Acis darba izbīdīs, rokas darba nebīdīs?»»

Kad Dzeržinska kolhoza dispečerei vaicāja, vai viņa var nosaukt mehanizatoru, kurš strādā sirdi vagā ielicis, viņa bez šaubīšanās atbildēja, ka katras vagas galā esot pa sirdij!

Lūk, tā strādāts! Visiem arājiem, sējējiem un darbu ierādītājiem savu koncertu veltīja Madonas rajona kultūras nama lauku kapela. Skanēja gan draiskas, gan smeldzīgas latviešu tautas melodijas, gan arī valši un tango.

Kad visiem jau likās, ka koncerts galā, ka labie vārdi jau pateikti un balvas saņemtas, ka laiks posties mājup, tad pāri pļavai ar izkapti plecā nāca...pats Jānis. Aiz viņa, košas Ligo dziesmas skandējami, soļoja Preiļu siera rūpniecā folkloras ansambļa ļaudis. Rotaļā tika aicināti visi Jāņi. Pēc brīža lauku

saimniecību ļaudis, rajona vadoši darbinieki un ciemiņi no Madonas dabūja dzirdēt pa apdziedāšanās dziesmai.

Neviens jau jaunā nepēma. Visi saprata, ka tas lietas labā — lai zaļo zelmenis, lai rudenī pilni apcirkņi! Lai apsējību dienā ielīgotajai siena pļaujai netrūktu ne karstas saules, ne asu izkapsu, ne čaklu roku!

S. JOKSTE
AUGSĒJĀ ATTELĀ: rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenais agronoms Jānis Kivlenieks (no kreisās) intervē kolhozagrofirmae pārstāvjus.

APAKSĒJĀ ATTELĀ: skats no dziesmotā uzveduma par Jāņa nāksanu (Jāņa lomā — rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenais dispečers Andris Ostrovskis).

J. SILICKA foto

Kultūras jaunumi

Zonālajos deju svētkos Daugavpilī piedalījās 276 mūsu rajona pašdarbnieki. Stropu meža parka estrādē dejoja Līvānu kultūras nama Tautas deju ansamblis «Silava». 5 jauniešu un 5 vidējās paaudzes deju kolektīvi.

Patīkams pārsteigums. Svētku programmā bija iekļauta mūsu

kolektīvu virsvadītāja Ivara Mironova horeogrāfijā veidotā deja «Ar dancīti».

Zonālajā pūtēju orķestru skatē sekmīgi startēja mūsu muzikanti. Tagad Preiļu kultūras nama, Līvānu stikla fabrikas un kolhoza «Rīts» kolektīvi diriģentu Alberta Rusiņa, Jāņa Gaiduma un Anatolija Stroda vadībā pieslīpē repertuāru, lai godam varētu pārstāvēt rajonu republikas pūtēju orķestru 7. salidojuma noslēguma koncertā Daugavpilī.

Somēnes kinoteātris «Ezerme» aicina skatītājus uz nakts seansiem. Katru piektdien pulksten 23.00 tiks rādītas vai nu skatītāju ļoti iemīļotas, vai arī presē augstu novērtētas kinoleites.

Sis jaunievedums galvenokārt ir domāts jaunajām ģimenēm. Kad mājas solis padarīts un bērni apgulāti, tad var aiziet arī uz kino.

Vai šie nakts kinoseansi kļūs regulāri, to rādīs apmeklētāju atsaucība.

V. ROMANOVSKIS

GATAVOJOTIES LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJAS PLENUMAM

Referāta „Par partijas rajona organizācijas uzdevumiem darbaļaužu idejiski politiskās, internacionālās un patriotiskās audzināšanas pastiprināšanā tagadējā pārkārtošanās posmā“ tēzes

SABIEDRĪBAS sociālās un ekonomiskās attīstības paātrināšana, partijas sāktie pārkārtojumā iekšējās ideoloģiskās stāvokli. Pārkārtošanās pamākumi ir dialektiskā saistībā ar sociāli ekonomisko un politisko attīstību, ar darba cilvēka komunistisko audzināšanu.

Bez ideoloģiskā darba būtības dziļas izpratnes nevar cerēt uz pārmaiņām audzināšanas darbā, kā arī uz panākumiem konkrētu ekonomisko un sociālo problēmu risināšanā. Uz to jāvirza partijas rajona komitejas biroja un partijas pirmorganizāciju darbības programma.

Partijas politikas svarīgākie principi garīgās sfēras pārkārtošanā noteikti PSKP Centrālās Komitejas 1988. gada februāra Plēnumā. Tie ir — demokrātija, uzticēšanās cilvēkiem, iecietība pret neparasto un meklējumiem, nelokāma tautas un sociālisma interešu īstenošana.

1. Lai gan rajona darbaļaužu politiskajā audzināšanā ir dažas jaunas pieejas, jāatzīst, ka tā vēl neatbilst šodienas prasībām. Atklājas neatbilstība starp sabiedriskās domas pieprasījumu un to, ko mēs, ideoloģiskais aktīvs, piedāvājam.

Cilvēki no mums gaida ne tikai skaidras un argumentētas atbildes, bet arī konkrētus turpmākos lēmumus. Viņi gaida, ka vārdiem sekos darbi. Organizatoriskā un politiskās audzināšanas darba centrs partijas pirmorganizācijām jāpārvieto uz mikrokollektīviem. Lielāka uzmanība jāvelta individuālajam darbam.

Cilvēkiem jāzina lietu īstais stāvoklis katrā darba kolektīvā, rajona kopumā. Ir arī cita problēma. Lai šodien risinātās atklātā saruna, jābūt erudītam, labi jāpārzina lietas faktiskais stāvoklis. Mūsu ideoloģiskajam aktīvam nepieciešams operatīvāk, neatlaidīgāk apgūt darba metodes apstākļos, kad attīstās un paplašinās demokrātija. Bet tas nebūt nav viegli.

Mūsu uzdevums — panākt, lai pārkārtošanās būtību dziļi apzinātos ne tikai katrs komunisti, bet arī katrs bezpartijiskais.

2. Laikā, kad notiek lielas sociāli ekonomiskās un politiskās pārmaiņas, kad naatrinās apziņas nobriešanas process, likumsakarīgi palielinās interese par mūsu valsts, tautas un partijas vēsturi.

Mūsu rajona vēsture ir sarežģīta un pretrunīga. Jau 1905. — 1907. gados Līvānu un pilsētas apkārtnes iedzīvotāji aktīvi izteica savu neapmierinātību ar pastāvošo iekārtu.

Sarežģīts vēstures periods ir 1918. — 1919. gadi. Savas valdīšanas laikā Latvijas buržuāzīa attiecībā pret Latgali īstenoja koloniālu politiku.

1940. — 1941. gados sociālistiskās celtniecības gaitā tika izvēršts uzdevums — nodrošināt paātrinātu Latgales ekonomisko un kultūras attīstību. Ar lielām grūtībām rajonā noritēja kolektīvizācijas gadi.

Mūsu svētākais pienākums — saglabāt un tālāk vairot vēsturisko iekarojumu augļus, godināt revolucionāru un pagrīdnieku piemiņu, neaizmirst pirmos partorganus, komsorgus un kolhozu priekšsedētājus. Partijas pirmorganizācijām un vietējo padomju izpildkomitejām vairāk uzmanības jāvelta piemiņu un fašisma terora upuru piemiņas vietu aprūpei. Šis piemiņas vietas nepieciešams pārdomāti izmantot jaunās paaudzes audzināšanā.

Pastāvīgu uzmanību tam veltī Vārkas vidusskolas vēstures skolotājs Jāzeps Pīzēlis, kā arī rajona vēstures un lietiskās mākslas muzejs.

3. Partijas rajona komiteja, partijas pirmorganizācijas lielu nozīmi piešķir politiskās audzināšanas darbam, jo sevišķi — internacionālisma, tautu draudzības, starptautiskā attiecību kultūras jautājumiem, latviešu un krievu valodu mācīšanas kvalitātei vispārīgajās skolās. Partijas rajona komiteja sistemātiski kontrolē, kā īstenojas rajona iedzīvotāju un jauniešu patriotiskās un internacionālās audzināšanas pilnveidošanas kompleksais plāns laika posmam līdz 1990. gadam.

Par vienu no galvenajiem partijas rajona organizācijas darbības virzieniem kļūst darba kolektīvu lomas paaugstināšana darbaļaužu internacionālajā audzināšanā. Pēc sava sastāva gandrīz visi rajona darba kolektīvi ir daudz nacionāli. Tas paver audzināšanai lielas iespējas. Piedalīšanās kopīgo ekonomisko un sociālo uzdevumu risināšanā, darba kolektīvu dzīves pārvaldīšanā tuvína dažādu tautu cilvēkus, sekmē viņu tikumisko un garīgo bagātināšanos, veido jaunas progresīvas tradīcijas. Tieši daudz nacionālajos kolektīvos tiek leaudzinātas tādas padomju cilvēka morālās īpašības kā kolektīvisms, biedriskums, savstarpējs atbalsts.

Būtu nepareizi teikt, ka starp dažādu tautību cilvēkiem rajonā valda tikai saskaņa. Pretrunas galvenokārt izpaužas ikdienas saskars attiecībās un apziņā. Visbiežāk savstarpējās nesaskaņas rada nacionālā ierobežotība. Ir arī cilvēki, kuri vāji gatavoti teorētiski, nepietiekami norūdīti idejiski politiskā ziņā, slikti informēti. Tas partijas rajona komitejai, partijas pirmorganizācijām liek pastiprināt uzmanību tikumiskajiem aspektiem, augsstārnacionālā attiecību kultūras veidošanai. Darbs šinī virzienā jāveic vienmēr u visur: ģimenē, skolā, ražošanā, sadzīvē.

4. Brīva nacionālo valodu attīstība, vienlaicīgi izplatot krievu valodu kā svarīgu starptautiskā attiecību līdzekli. Ir viens no leņinskās nacionālās politikas sasniegumiem. Ja nav valodu zināšanas, tiek apgrūtināta starptautiskā attiecību attīstība, daļai iedzīvotāju rodas sociāls diskomforts. Ja vēl gādās citi nelabvēlīgie apstākļi, tas viss var kļūt par iemeslu nacionālisma izpausmēm.

Patlaban valodu apguvei vislielākā uz-

manība jāvelta bērnudārzos un skolās. Tieši te tiek likti pamati divvalodībai un starptautiskā attiecību kultūrai.

Uzdevums uzlabot latviešu valodas mācīšanu skolās, kur mācības notiek krievu valodā, joprojām ir ļoti aktuāls. Nepietiek kvalificētu skolotāju kadru. Palielinājusies interese par latviešu valodas brīvprātīgu apguvi darba kolektīvos.

Svarīga darba forma ir sociālistiskās sacensības pilnīgošana. Sacensība ir vērsta uz darba un sabiedriskās aktivitātes palielināšanu, rajona darba kolektīvu savstarpēju sakaru nostiprināšanu. Sakarā ar gatavošanos PSKP XIX Vissavienības konferencei sociālistiskā sacensība šogad bagātinājusies ar jaunām devīzēm.

Darba kolektīvu sasniegtie rezultāti liecina par rajona iedzīvotāju patriotisko noskaņojumu, par viņu vēlēšanos dot cienīgu ieguldījumu republikas sociālajā un ekonomiskajā attīstībā.

Paplašinās un nostiprinās mūsu rajona sakari ar brālīgo republiku darbaļaudīm. Sociālistiskās sacensības rezultātu kopīga apkopošana, apmaiņa ar delegācijām, savstarpēja informēšana par saistību izpildi sniedz iespēju vērienīgāk iepazīt brālīgo republiku darbaļaužu veikumu. Tradicionāla kļuvusi kultūras vērtību apmaiņa.

5. Idejiskā pārliecība un aktīva pilsoniskā pozīcija jaunatnes vidū jāveido komjaunatnei.

Dzīve pierāda, ka nacionālo attiecību jautājumus jaunatne uztver sevišķi asi.

Jāatzīst, ka daļa mūsu rajona skolu jaunatnes vēl pieļauj nacionālistiskus izteicienus, ir gadījumi, kad tiek izrādīta necieņa pret valsts simboliku.

Komjaunatnes rajona komitejas darba stilu joprojām raksturo tradicionālas pieejas šim jautājumam.

6. Ideoloģiskā cīņa pašreizējā laika posmā ieguvusi jaunu kvalitatīvu saturu. Attīstoties mūsu valstī demokrātijai un atklātībai, mūsu ideoloģiskie pretinieki sāk pārskatīt pret sociālisma sistēmu vērstā darba līdzekļus un metodes. Tas viss liek mums pilnīgot propagandas darbu. Ipaša loma te ir mutvārdu politiskā darba aktīvam — lektoriem, politiinformatoriem, referentiem.

Lektors ir galvenā figūra mutvārdu propagandas darbā. Tomēr daudzi lektori, partijas aktīvs ne vienmēr reaģē uz mūsu valstī notiekošajiem notikumiem.

Sodien nedrīkst atstāt bez uzmanības baumas, kuras nereti tiek izplatītas ar konkrētu nolūku. Uz to jāreaģē asi, operatīvi, jāveic ar cilvēkiem izskaidrošanas darbs, lai likvidētu nepamatotu saspringtību.

Organizējot lekciju propagandu, ne vienmēr tiek pētijs pieprasījums un klausītāju interese par viena vai otra temata priekšlasījumiem. Lielākajā daļā gadījumu šinī darbā neļūst plānveidību.

Izvērst lekciju propagandas darbu ko-

lektīvu — tas ir partijas organizācijas svarīgs pienākums.

Nozīmīgu vietu idejiski politiskās audzināšanas darbā ieņem marksistiski leņinskā izglītība. Politisko un darbaļaužu ekonomisko mācību sistēma rajonā tiek pārkārtota, lai realizētu nostādnes, kas izriet no pasākumu plāna politisko un ekonomisko mācību pilnīgošanai rajonā (plāns apstiprināts partijas rajona komitejas biroja sēdē).

Mācību gada laikā rajonā darbojas 56 partijas politiskās izglītības skolas, 253 sociālistiskās saimniekošanas, 35 — masu politmācību un 44 komjaunatnes politiskās izglītības skolas. Visās mācību formās iesaistīts vairāk nekā 10 000 cilvēku.

Mums jārisina svarīgi sabiedriski politiskās dzīves pārkārtošanas uzdevumi. Šinī sakarā divkārt svarīgi uzdevumi izvirzās propagandistiem. Nepieciešams ne tikai propagandēt pārkārtošanās nepieciešamību, bet arī izskaidrot pārkārtošanās īstenošanas ceļus, turklāt — gan teorētiski, gan arī kādā veidā tas izdarāms praktiski katrā darba kolektīvā apstākļos.

Rajonā izveidota propagandistu apmācības sistēma. Tomēr mācību gada laikā atklājas arī vairāki trūkumi. Visraksturīgākais no tiem — teorētiskās politiskās sagatavošanas vietā tiek organizētas sanāksmes, kurās apspriež darba kolektīva dzīves kārtējos jautājumus.

Protams, šinī svarīgajā ideoloģiskā darba iecirknī vēl izdarīti tikai pirmie soļi pārkārtošanās virzienā. So iecirknī netāla pagātnē vārds atzina gandrīz par pašu galveno, taču īstēībā tā loma nebija augsta. Dzīve lika uz problēmu paskatīties no citās pusēs.

Jaunajos saimniekošanas apstākļos pieaug rajona agrorūpnieciskās apvienības speciālistu, partijas rajona komitejas nozaru nodalu, saimniecisko vadītāju un arod biedrības komiteju atbildība par katra ekonomiskās sagatavošanas krasu uzlabošanu.

Apstākļi ideoloģiskā darba veikšanai ne vienmēr un ne visur atbilst šodienas prasībām: neapmierina materiāli tehniskās bāzes stāvoklis.

8. Darbaļaužu idejiski politiskajā audzināšanā liela loma ir rajona laikrakstam «Leņina Karogs». Avīzes lappusēs tiek atspoguļota pārkārtošanās problemātika, ekonomikas vadības pārkārtošanas, sociālās attīstības, kultūras dzīves, ekoloģijas un starptautisko attiecību kultūras jautājumi. Tomēr rajona laikraksts pilnā mērā vēl neizmanto visas iespējas, lai dziļi un spilgti atklātu pārmaiņas, kas notiek mūsu sabiedrībā. Rajona avīzi kā savu tribīni reti izmanto partijas aktīvs.

Atjaunoties ideoloģija liek mums meklēt nestandarta pieejas gan iesīkstēšām tradīcijām, gan jaunām paradībām, risinot šodienas aktuālās problēmas.

PIEREDZE — PAĀTRINĀJUMA REZERVE

Lētu gaļu iegūst ganībās...

Pēdējā laikā nepamatoti novārtā tiek atstāta jaunlopu ganīšana. Ganību zālē taču ir gandrīz visas jaunam organismam nepieciešamās barības vielas. Svarīgi ir arī kustības, svaigs gaiss, saules staru enerģija, kas nostiprina organismu. Ganībās ir vieglāk līdzsvarot barības devas pēc olbaltuma.

Gandrīz katrā saimniecībā šim nolūkam var atrast piemērotas platības. Manevrējot ar ganāmpulku, var izmantot arī attālās dabīgās pļavas un krūmāines, tāpat rūgaines, it sevišķi ar zāļu pasēļu, nekoptos kukurūzas laukus, kur palicis šīs tas ēdams, un citas tamlīdzīgas platības. Kultivēto ganību zāle ir ļēta barība vasaras periodā nobarojamajiem jaunlopiem, bet tikko minētās platībās zāle gandrīz neko nemaksā. Pie tam atāla apganīšana veicina nākamā rēzelmeņa augšanu, samazina rēzīgo pļavu un ganību aizaugšanu ar krūmiem.

Ganības var aizstāt visus ba-

rības līdzekļus, to skaitā arī spēkbarību. To apliecina Limbažu rajona sovhozā «Aloja» uzkrātā pieredze.

Sajā saimniecībā pagājušā gada vasarā bez spēkbarības piedevām ganījās 768 nobarojamie jaunlopi. Ganībās tika iegūti 998 cmt dzīvmasas pieauguma, kura vidējā pašizmaksa — 109 rubļi par centneru, bet mītnēs nobarotajiem jaunlopiem tānī pašā laikā viena centnera pašizmaksa bija 226 rubļi. Tādā kārtā saimniecībā atšlogoja daudz tehnikas un darbspēka, ekonomēja degvielu un spēkbarību, ievēroja dzīvnieku mītnes remontam, dezinfekcijai un kopsummā ietaupīja 117 tūkstošus rubļu.

Ganīšanas rezultāti ir atkarīgi no ganību ražības, botāniskā sastāva, ganīšanas un dzirdināšanas režīma, minerālvielu izēdināšanas, šķirības, veselības stāvokļa un citiem faktoriem. Izvēloties barību ganībās, dzīvnieki vadās no zāles smaržas, ārējā iz-

skata, ķīmiskā sastāva, mītruma satura, rupjuma, kokšķiedras satura, lapojuma. Tie atsakās ēst netīru, ar fekālijām un urīnu aptraipītu zāli. Jaunlopi ganāmi četrus piecus periodus diennaktī. Ģarākie no tiem ir rīta un pēcpusdienas cēlieņi, kad mazāks karstums.

Lai būtu iespējams augstāzīgāk izmantot ganības, tiek ierīkoti aploki. Sovhozā «Aloja» Leokadija un Kazimīrs Jesmani pērn ganīja 220 bulliņu, bet iepriekšējā gadā — 245 dzīvniekus. Tie augu dienu atradās lēlā, ar elektrisko ganu iezogotā apkārē.

Visvieglāk ierīkojami elektriskie žogi, kuri hektāram izmaksā 3,50 rubļus. Dzelonstieņu žogu izmaksa ir 112. kombinēto — 20 rubļi uz hektāra. Pie tam dzelonstieņos mums ir liels deficīts. Elektriskajam žogam strāvu var ņemt no tikla (caur transformatoru, ievērojot visus noteikumus) vai baterijām.

Stieplei jābūt ļēl nosprēgo-

ta. Kultivētajās ganībās vajadzētu vismaz desmit aploku, kurus apgana piecas reizes sezonā. Ierīkojot pārk lielus aplokus un ganot tajos vairākas dienas, tiek novērota zāles nobradāšana.

Pie elektriskā aploka jaunlopi pērd 2 — 3 dienas. Visiem dzīvniekiem, kuri pārbaudījuši elektrisko impulsu iedarbību, izstrādājas nosacījuma refleks, tas ir, tie netuvojas žogam un to nesarauj.

Gans ierīko un uzmana žogus, pārvēd siles ar minerālbarību, dzirdina jaunlopus un pārdzen tos uz nākamo aploku.

Ganību sezona pērn sovhozā «Aloja» beidzās 18. oktobrī. Lai tielem nekaltētu rudens salnas un vējš, nakts aplokā jāiekļauj kāds meža vai krūmu pudurs, aizaudzis grāvis vai grava.

Svarīgs faktors ganību periodā — dzirdināšana. Ūdenim jābūt tīram, vēsam, slāpes remdējošam. Pielaujamais attālums līdz dzirdināšanas vietai jaunlopiem, kuri vecāki par gadu, varētu būt līdz pat 2 — 2,5 km. Dzīvnieki jādzirda vismaz trīs reizes dienā. Dienā katram vajag apmēram 30 — 50 l ūdens.

Ganībās nedrīkst trūkt mēnērvālvu. Jāņem vērā arī tas, ka, ēdot ganību zāli, rodas paaugst-

nāta vajadzība pēc vāramās sāls.

Literatūras dati liecina, ka ganības labāk izmanto gaļas šķirņu vai piena un gaļas šķirņu krustojumā iegūtie jaunlopi. Sovhozā «Aloja» LB un «Sarole» krustojuma bulliņi, kas ganībās tika sieti garās ķēdēs, bez plebarošanas deva 1 110 g dzīvmasas pieaugumu dienā.

Dzimumgatavību sasniegušie bulliņi var kļūt agresīvi. Tas sevišķi bieži izpaužas, ganot tos pēc 15 — 16 mēnešu vecuma. Ganāmpulkā var novērot līdz trīs šādus līderus, kuri nereti nerespēktē pat savu kopēju, bet tikai ganu suni.

Nobarojamo jaunlopu ganīšana paver lielas iespējas gaļas ražošanā, un darbā ieinteresēts cilvēks te var parādīt savu iniciatīvu. Jaunlopu ganīšanā ieviešot darbīgumu, gans kļūst par sava ganāmpulka saimnieku. Pat ar 90 procentiem tieši no viņa kļūst atkarīgs, vai dzīvmasas vidējais pieaugums dienā būs 400 vai 800 g. Attiecīgs būs arī atalgojums.

Jaunlopu ganīšana sevišķi aktuāla ir saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos.

J. UZULENS,
veterināro zinātņu kandidāts

5. jūnijs — Melioratoru diena

Arī pēc 100 gadiem te dziedās lakstīgālas

UPĪTES duļķainī ēdeņi plūda lēnām. It kā negribēdami, kā ar lielu piepūli. Radās iespaids, ka upīte dikti apvainojusies vai uz visu pasauli. Taču pirmām kārtām jau uz šīm oranžajām mašīnām, kuras, biedinoši rēkdamas, traucēja upītes ierasto dzīves ritumu — pat krastus izjauc un piespiesta ūdeņiem plūst pa jaunu gultni.

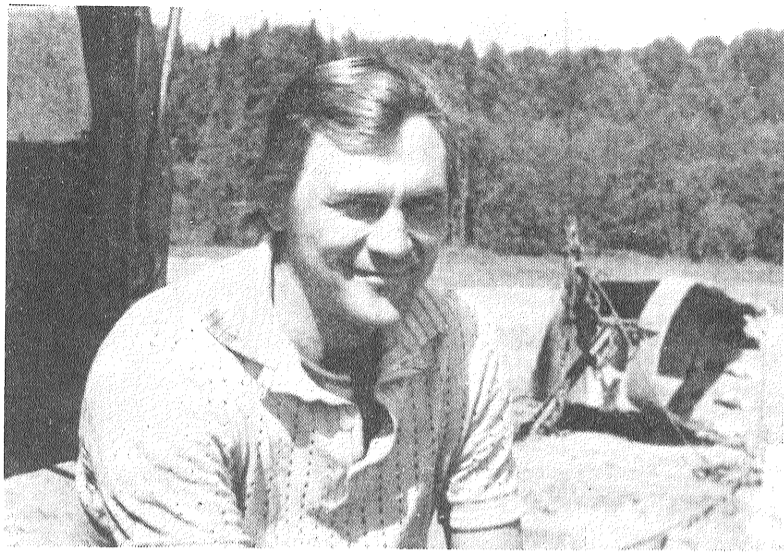
Var saprast arī vletējo ledzīvotāju sapņumu, sak, atbrauca šeit un, kā saka, visu otrādi apgrieza. Upē zivis pazuda, un neviens nezina, vai tās atkal te parādīsies... Isi un skaidri: saduļķoja mūsu Feimanku.

Jā, cilvēki, īpaši jau laukos dzīvojošie, pārmaiņas nemīl. Bezgala dārgi viņiem upes zaļie krasti, kuros aizritējusi vai visa dzīve, kur auguši bērni un mazbērni. Cilvēks ar visu sirdi ir pieķēries savai upei. Kaut arī nelielai — labs lēcējs bez pūlēm aiztiek otrā krastā. Viss tik sens un pierasts. Vārbūt netraucēt šo paaudžu paaudzēs iegulošo mieru un noskaņu?

— It kā laiku īsinādami mēs te darbotos? Nē! Atvainojiet! Piemēram, šajā vietā, kur tagad stāvam, pirms pārīs gadiem nevarētu pat attīkt — ūdens te bija līdz malja beigām, bet palos ļots ezers pietās līdz pašai sosejai. Mēs zemi sastrādāsim, ja vajadzēs, liksim arī drenas. Pēc tam — lūzdu, sejiet, plaujiet!

Ar šādiem pārliecinošiem vārdiem par savu darbu stāsta Francis Utināns — Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas 5. ražošanas iecirkņa darbu vadītājs. Pēc tam, kad Feimankas gultne būs iztīrīta un vietumis arī iztāsnota (šie darbi notiek 16 kilometru garā posmā), trīs saimniecības — Leņina kolhozs, «Nākotne» un «Vārka» — iegūs 1 400 hektāru izmantojamās zemes (no tiem 940 hektāri būs lauksaimnieciski izmantojama zeme). Ekskavatora mašīnists Juris Kalvāns (pašreiz strādā Tiltovas pusē) izsakās vēl noteiktāk:

— Ja jūs šeit būtu atbraukuši pirms gada, tad ilgi te nestāvētu. Upē tecēja nevis ūdens, bet nenosakāms šķidrums, kas necesami smakoja. Goda vārds, man reizēm pat slīkti kļuva. Un odil! O! Puiši jokodamies tos salīdzināja ar bezdelīgām — tik liel un ātri uzbrūkoši. Sacīšu atklāti, ka nav ko nožēlot vecos laikus. Zivis? Tās atgrūzīsies. Protams, tikai tad, kad Preiļu uzņēmumi izbeigs upīti indēt. Kad sāku te strādāt, redzēju, kā beigtas zivis peld pa straumi — vēderi uz augšu...

Kopā ar Franci Utinānu ejam pa Feimankas krastu. Tiesa, vietumis kājas stieģi raktā smilti. Noslaidroju, ka šajā objektā jāveic celtniecības un montāžas darbi par 400 tūkstošiem rubļu, ar ekskavatoriem jāpārvieto 600 000 kubikmetru grunts, ar buldozēriem — 430 000 kubikmetru. Objektam jābūt gatavam šī gada oktobrī. Tas nozīmē, ka jāstrādā sparīgi. Te jāpaskaidro, ka darbu ritmu kavēja pērnā mitrā vasara un arī šī bezsniega ziema, kad reizumis zeme bija tā sasalusi, ka ekskavatora smagais un aszobainais kauss pret to tikai atstās. Nespēdams ne nieka pagrābt. Taču ražošanas iecirkņim ir pietiekami daudz tehnikas (pat viens ekskavators rezervē), lai uzdevumu izpildītu. Bez šaubām, ne jau tikai tehnika nodrošina veiksmi.

Cilvēki. Lūk, piemēram, kolektīva labākais sportists Juris Kalvāns — basketbollists, volejbolists, labs skrējējs gan īsās, gan garās distancēs. Īsts milzis un spēka iemiesojums. It kā radīts pirmrindnieka darbam un godam. Vinam ar savu ekskavatoru šogad jāpārvieto 97 000 kubikmetru grunts. Sezona tikko kā īsti sākusies, bet 43 000 kubikmetru jau vietā. Rokā arī pirmā godalga sociālistiskajā sacensībā. Juris ir diplomēts hidromeliorators. Taču ar savu dielomu neplātās — dod priekšroku ekskavatora kabinēi, nevis kantorim. Vismaz redzi, ko esi padarījis. Arī tie 300 — 400 rubļi mēnesī kaut ko nozīmē. Audzis daudz bērnu ģimenē, septiņpadsmit gadu vecumā zaudējis tēvu, tāpēc ļoti zina rubļa vērtību. Jo kopš mazotnes darbs bijis dzīves pamats. Arī šobrīd — jau palūkojas uz savu ekskavatoru: sak, parunājāmos, bet darbs gaidīt gaida.

Arvien vairāk pārliecinās, ka melioratori dara visu iespējamo,

lai upes krastus un apkārtni saglabātu glēznu, dabisku. Upes gultni iztāsno tikai tur, kur tas acīmredzami vajadzīgs, kur šis darbs dos jūtamu labumu saimniecībai. Neskartas paliek gobas un citi kokli. Francis Utināns uzsver, ka kvalitatīvs darbs ir viņa goda lieta — meliorators nav postītājs, bet gan jaunveidotājs. Arī šis vīrs pirms sešiem gadiem pameta ierēdņa krēslu. Lai dotos turp, kur ir grūtāk. Vai iespējams žests? Nē! Apziņas diktēta nepieciešamība, kuru varam tikai cenīties un godāt. To, ka šodien Francis Utināns ir, kā saka, savā vietā, apliecinā vīsi. Arī buldozerists Nikolajs Gladkihs — brigādes padomes un arī visas 21. PMK darba kolektīva padomes loceklis. Nikolajs mums pastāstīja:

— Iespējams, jums liksies mazliet dīvains mans lēmums — es biju virpotājs, bet pēc kāda laika pārnācu strādāt meliorācijā. Pilsēnieki par šo izvēli burtiski šausminājās: «Tu jau uz eili skrīen». Taču es, ticīet man, ne brīdi šo savu soli nenozēloju. Grūtības, protams, ir. Taču kopīgiem spēkiem ar tām tiekam galā. Patīkami, ka uzņēmuma administrācija seko laikmeta pulsam (to ļoti zinu, jo bieži nākas ar vadību tikties). Šādā gaisotnē panākumi nodrošināti.

Par laikmeta pulsu saruna sākas ne jau velti. Kopš šī gada janvāra Preiļu 21. PMK strādā pilna saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos. Jāteic, ka saimnieciskā aprēķina dažus elementus šeit, 5. iecirknī, realizēta jau pirms tam. Tāpēc arī kolektīvs jaunajai saimniecīšanas formai bija sagatavojies. (Citiem uzdevumiem izbrīvējās cilvēki, kolektīvs strādāja pēc vienota darbuzdevuma.) Rezultāts: pagājušajā gadā darba ražīgums paaugstinājās par 30

procentiem, alga — par 15 procentiem.

Izrādījās, ka vairāk iespēju nav, visas rezerves praktiski ir izmantotas. Ko darīt? Jāmeklē jaunas rezerves. Tiesa, stimuli gan pagaidām ir visai vāji: ministrijas vīri arī rēķina, ne jau strādājošo labā. Nesen darba algām atskaitīja 23 procentus no summas, par kādu paveikti darbi; tagad — tikai 18,2 procentus. Kolektīvs ierosināja noteikt stimulus par materiālu un degvielas virsnormatīvu ekonomēšanu. Vārdu sakot, saimnieciskajam aprēķinam vēl būs jāpārvar ne viens vien šķērslis. Lai cilvēki galīgi un cieši ticētu, ka šī saimniecīšanas forma būs paliekoša.

Taču atgriezīsimies pie Feimankas. Tajā vietā, kur vīri strādāja pirms gada. Te, starp citu, uzbrūcis tīltnis gājējiem. Ejam ra to. Stabils. Ne tāds, kā tie, kuri trosēs iekārti. (Projektā bija šādas «šūpoles»). Šis tīltnis izskatās daudz labāk. Īpaši jau, kad krastos pieņemas zaļums, kad upes straume kļuvusi dzidra. Atbrīvojusies no dūņām, upe it kā atgūst spēkus. Ir ziņas (laukos katrs jaunums momentā pavēstāms kaimiņam), ka upē ar spīningu noķerta apmēram 2,5 kilogramus smaga lidaka...

— Vai dzirdat? Dziedl! Francis Utināns apstājas. Un ieklausās. — Dziedl! Esmu pārliecināts, ka šajos krastos lakstīgālas dziedās arī pēc 100 gadiem!

I. KORŪLOVA

ATTELOS: darbu vadītājs Francis Utināns (apakšējā attēlā); ekskavatora mašīnists Juris Kalvāns (attēls augšā un pa kreisi); buldozerists Nikolajs Gladkihs (attēls augšā un pa labi); tīltnis gājējiem pāri Feimankas upei.

J. SILICKA foto

PĒC LASĪTĀJU LOGUMA

Kāpēc radies olu deficīts?

Laikraksta lasītāji jautā: «Kāpēc Preiļos un Līvānos nevar nopirkt olas? Kas vainīgs — olu ražotāji (Oškalna kolhozs) vai tirdzniecības darbinieki?»

Iedzīvotāju bažas ir saprotamas. Jo olas ir pirmās nepieciešamības pārtikas produkts gan bērniem, gan pieaugušajiem. Ja to nevar iegādāties, rodas neapmierinātība, sūdzības, izplatās dažādas baumas (piemēram, Oškalna kolhozā vīstas slimojot utt.).

Izskaidrot radušos situāciju palūdzām gan Oškalna kolhoza galvenajiem speciālistiem, gan tirdzniecības darbiniekiem.

D. Jauja — Oškalna kolhoza priekšsēdētāja vietnieks:

Saskaņā ar plānu rajona vajadzībām saimniecībai jāsarāžo 5,9 miljoni olu gadā. Piecos mēnešos esam piegādājuši 2 miljoni 720 tūkstošus (plāns 2 miljoni 302 tūkstoši). Pārējās olas (2,6 miljoni) jānosūta Daugavpilij.

Tātad saistības pildām, bet olu tomēr nepietiek.

Diemžēl Oškalna kolhozs te neko nevar palīdzēt. Kāpēc? Tāpēc, ka rajonam iedalīti tādi fondi. Olu patēriņš varētu būt 8 — 9 miljoni gabalu gadā, tātad visa produkcija, ko mēs ražojam.

Man šķiet, ka rajona tirdzniecības vadītājiem (un ne tikai viņiem) «jācīnās» par fondu palielināšanu. Lai visa produkcija, ko mēs ražojam, paliktu rajonā. Arī mums to izdevīgāk realizēt uz vietas. Man nav saprotams, kāpēc šogad, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, fondi samazināti. Iedzīvotāju taču nav kļuvis mazāki 1987. gadā rajona vajadzībām bija ielānoti 6 miljoni 890 tūkstoši olu, bet šogad — tikai 5,9 miljoni. Turklāt Daugavpilij ir olu pārplīnība (diētiskās, kuru realizācijas laiks ir 3 dienas, neizpērk), bet pie mums veikalu plauktos tās parādās pavisam reti.

Kā uzlabot cilvēku apgādi ar olām? Manuprāt, pirmkārt, jāpierāda nepieciešamība palielināt limitus. Otrkārt, jākāpina ražošanas jaudas mūsu kolhozā. Ja iegūstam virsplāna produkciju, to drīkstam realizēt savā rajonā. Līdz šim tas nebija iespējams tāpēc, ka vienā fermas korpusā veco vistu vietā ievietojam cāļus. Pašreiz tie izauguši, un jaunās vistas sāk dēt. Ceram, ka turpmāk produkcijas ražošana mazliet palielināsies.

Gribu teikt, ka baumām par olu sliktu kvalitāti, par to, ka tās iegūtas no slimām vistām, nav pamata.

Olas vienmēr rūpīgi pārbauda. Nekvalitatīvas vai bojātas produkcijas nokļūšana veikalu plauktos praktiski nav iespējama.

L. Sustovs — rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs:

Situācija ar olām ir sarežģīta. Diemžēl nav mūsu spēkos to izmainīt. Pieprasījām 8 — 9 miljonus olu gadā, bet republikas Valsts plāna komiteja un Valsts agrārūnietības komiteja tādu daudzumu neiedalīja. Lai stāvēkli kaut cik normalizētu, iepērkam olas Daugavpilij un Lietuvā.

Situācija ir ne tikai sarežģīta, bet pat komiska, lai neteiktu vairāk. Oškalna kolhozs olas aizgādā uz Daugavpili, bet rajona tirdzniecības darbinieki tās iepērk Daugavpilij un ved atpakaļ... Pa to laiku, iespējams, arī produkcija no diētiskās, tā teikt, pārvērtusies nediētiskā. Un tās pašas vēl nepietiek.

Vai tiesām stavokli nav iespējams izmainīt? Vai tiesām resoru, fondu, limitu un cita veida barjeras joprojām ir tik nepārvaramas?

CILVEKS UN DABA

5. jūnijs — Vispasaules apkārtējās vides aizsardzības diena

Apvienoto Nāciju Organizācija 1972. gadā sasauca Stokholmā starptautisku vides aizsardzības konferenci, kurā piedalījās 113 valstis. Konference pieņēma Deklarāciju par cilvēka apkārtējo vidi. Vides aizsardzība un uzlabošana ir viens no vissvarīgākajiem uzdevumiem, no kura izpildes ir atkarīga tautu labklājība un ekonomiskā attīstība visā pasaulē, tā ir visas pasaules tautu neatlaidīga prasība un visu valdību pienākums.

Daudzi mūsu rajona iedzīvotāji, it sevišķi pilsētnieki, gan pēc darba, gan brīvdienās, gan atvaļinājuma laikā cenšas nokļūt tuvāk dabai. Arī jaunieši, it sevišķi skolēni, arvien vairāk dodas pārgājienos un ekskursijās, organizē dažādu tūrisma un cita veida pasākumus tieši dabā. Iedzīvotāju atpūtai, pārgāji-

niem un ekskursijām, kā arī citiem atpūtas pasākumiem ļoti plaši tiek izmantoti piepilsētas stādījumi un meži. Taču vietas, kur uzturas daudz cilvēku, nereti kļūst arvien nepievilcīgākas. Te tiek bojāta vai pat iznīcināta augsnes virskārta. Jāatceras, ka dabiskos apstākļos viena centimetra biezas augsnes virskārta veidošanai nepieciešami vairāki gadu desmiti.

Dažkārt cilvēki bojā pat aizsargājamās dabas objektus un nesaudzīgi izturas pret dabu — piegružo mežus ar dažādiem atkritumiem, lauž kokus, piesārņo ūdeņus. Tūristi bieži novieto automašīnas koku paēnā, neatbilstošās vietās ceļ teltis, sakur ugunsurus. Nereti upītēs redzami visāda veida sadzīves atkritumi, dažādi lūžņi. Tas viss ir nosodāmas uzvedības sekas.

Nepareizi dara tie, kuri plūc pilnas saujas puķu, lauž krūmu un koku zarus. Ja katrs meža apmeklētājs mūsu valstī nolauztu tikai pa vienam zariņam, tad vienā dienā tiktu iznīcināts tik daudz koku, ka to atjaunošanai vajadzētu iestādīt 4000 hektāru meža. Pārgājienos un ikdienas gaitās nav alkātīgi jāplūc puķes un jābojā krāšņumaugi, nav jābrādā pa zālājiem, sējumiem un stādījumiem.

Par skaistumu dabā var priecāties, nelauzot koku zarus un neplūcot puķes. Palīdzēt cīnīties pret šīm negatīvajām parādībām ir katra padomju pilsoņa pienākums.

I. GIERKĒNA,
LDPAB Preiļu rajona nodaļas apkārtējās vides aizsardzības sekcijas priekšsēdētāja

Mācīsimies ekoloģiju!

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības pirmorganizācijas veic pastāvīgu darbu iedzīvotāju ekoloģiskajā izglītošanā un audzināšanā.

Viens no vispopulārākajiem un iedarbīgākajiem ekoloģiskās izglītošanas veidiem ir lekcijas, referāti un pārrunas.

1988. gada pirmajā ceturksnī darba kolektīvos un skolās notiks 55 lekcijas. Labāko nodibinājumu saņem šajā ziņā ir Riebiņu, Aglonas, Vārkavas, Līvānu 2. un Preiļu 1. vidusskolas, Rožupes, Sīlukalna, Priekulu aostogadīgo skolu, Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpnīcas, rajona agrorūpnieciskās apvienības, Preiļu siera rūpnīcas, rajona izpildkomitejas dabas draugu pirmorganizācijas. Nav piedodams, ka nemaz par

ekoloģisko izglītošanu un audzināšanu nerunā Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijā, Līvānu pārvietojamajā mehānizētā kolonnā un citos darba kolektīvos.

Biedrības pirmorganizācijās ir iecienīti tematiskie sarīkojumi. To programma ir daudzpusīga. Organizē viktorīnas par visdažādākajiem jautājumiem, kas saistīti ar dabas un pieminekļu aizsardzību, fotoizstādes, skolās — bērnu zīmējumu konkursus, sēņu, ziedu izstādes, kompozīcijas.

Ļoti svarīgs uzdevums mūsdienas apstākļos ir veidot ekoloģisko domāšanu, ieaudzīnāt cilvēkus saudzīgu izturēšanos pret dabas bagātībām, lai tās saglabātu nākamajām paaudzēm. Sini-ziņā

daudz var darīt Tautas universitātes dabas aizsardzības fakultātes.

Klausītāju kontingents te ir daudzveidīgs: skolēni, skolotāji, strādnieki, kolhoznieki, kuri grib apgūt ekoloģiju.

1988./1989. mācību gadā dabas aizsardzības fakultātes filiāles jānodibina vispārīgizglītojošajās skolās.

Sajās nodarbībās iztirzās svarīgas problēmas dabas aizsardzībā, dabas resursu racionāla izmantošana, cilvēka veselības saglabāšana, pilsētu un lauku zaļās zonas aizsardzība.

T. VILCANE,
LDPAB Preiļu rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētāja vietniece

Apzināsim lielos laukakmeņus

Atšķirībā no daudziem citiem dabas resursiem, kuri, saprātīgi izmantojot, atjaunojas, laukakmeņu rezerves gadu no gada samazinās, izsīkst (tos izmanto celtniecībā, spridzina un drupina šķembās, sažagā plāksnēs pieminekļu izgatavošanai utt.).

Lai saglabātu laukakmeņus (praktisku, arī estētisku, zinātisku un izglītojošu apsvērumu dēļ), Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Centrālā padome līdz iedzīvotājus aktīvi iesaistīties atsevišķu lauk-

akmeņu, kuru tilpums pārsniedz 1 kubikmetru, to krāvumu un akmens mūru uzskaitīšanā un izpētīšanā.

Jānorāda laukakmeņu atrašanās vieta, izmēri, jādod par tiem vērtējums. (Ja ir iespējams, pievienot laukakmens vai krāvuma fotogrāfijas.)

Dabīgā akmens mūru (saimniecības un dzīvojamā ēku, tehnisko būvju, norobežojuma elementu) un to palieku apzināšanā jānorāda atrašanās vieta, būvdarīnā-

juma raksturojums, kultūrvēsturiskie un hronoloģiskie dati, tehniskie rādītāji, izmantošanas veidi. (Ja ir iespējams, pievienot fotogrāfijas vai plānus.)

Ir speciālas uzskaites lapas, kuras var saņemt Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Preiļu rajona nodaļā.

Materiālus iesūtīt biedrības rajona nodaļai līdz 1988. gada 15. oktobrim.

Redaktors P. PIZELIS

Lai mazdārziņos būtu kārtība

Lai ieviestu kārtību ģimeņu dārziņos un organizētu zemes platības uzskaiti — inventarizāciju, Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja izstrādājusi un apstiprinājusi noteikumus mazdārziņu lietotājiem.

No šī gada 6. līdz 10. jūnijam Preiļu pilsētas izpildkomitejas telpās notiks mazdārziņu pārreģistrācija un orderu izsniegšana. Tos izsniegsim katru dienu no plkst. 9.00 līdz 18.00. Pēc ordera saņemšanas lietotājam pie mazdārziņa jānovieto dēlītis, uzrādot uzvārdu, adresi, ordera numuru.

Sādi noteikumi dos iespēju stingrāk kontrolēt zemes izmantošanu un liegs neapzinīgiem cilvēkiem lietot lielas platības.

Pilsētas iedzīvotāji sūdzas, ka daži mazdārziņu lietotāji neievēro noteikumus: piesārņo apkārtējo teritoriju, ierīko neestētiskus žogus, kuri savukārt apgrūrina plekļūšanu pie savām zemes platībām kaimiņiem (nevar ievest kūdru, kūtsmēslus). Pilsētas iedzīvotājiem, kuri iestājušies saknēkopības vai dārzkopības biedrībās, līdz iestāšanās brīdim izmantojamās zemes platības jānodod pilsētas izpildkomitejai.

Atgādinām, ka tiem, kuri neievēros noteikumus, mazdārziņus atsavināsim.

L. PODINA,
Preiļu pilsētas izpildkomitejas dārziņu sadales komisijas priekšsēdētāja

LEŅINA KOLHOZAM steidzīgi vajadzīgs autoceltna vadītājs.

Apgādā ar dzīvokli. Pieteikties kolhoza valdes priekšsēdētājam. Zvanīt pa tālruniem: 23029, 22456.

Nāve rūgtā, nāve jaunā, Kā lai sāpēs mieru rod? Kādēļ nēmi mūžu jauno, Neļaudama nodzīvot, (Z. Purvs)

Dalām bēdu smagumu ar Antonu Urču, BRĀLI Jāni smiltāja izvadot.

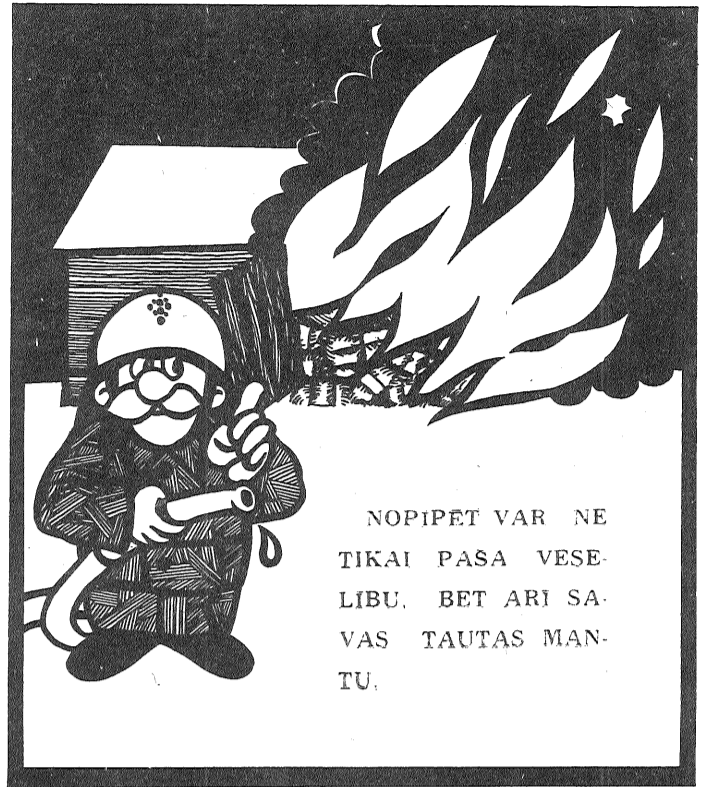
Darba biedri

Tu esi vienienīga, Kas vienreiz tik var būt, Tu aizledama paliec, Kā gaismu tevī jūt.

(A. Dāle)
Izsakām dziļu līdzjūtību Vitoldem Stašulānam sakarā ar SIEVAS nāvi.
Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgais sekretārs — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves un vēstuli nodaļas — 21996, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Sludinājumi

NOPIĒT VAR NE
TIKAI PASA VESE-
LIBU. BET ARI SA-
VAS TAUTAS MAN-
TU.

Tuvojas siena laiks. Savlaicīgi padomāsim, kā nosargāt lopbarības noliktavas no nejaušas dzirksteles.

Pagājušajā gadā ugunsgrēkos zaudējām 1872 tonnas siena!

LPSR Iekšlietu ministrijas Ugunsdzēsības pārvalde
LPSR Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības
Centrālā padome

Latvijas reklāmas aģentūra

PREIĻU RAJONA PATERĒTAJU BIEDRIBU SAVIENĪBAS SAGAĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

noslēdz līgumus par otrreizējo izejvielu un lauksaimniecības produkcijas piegādāšanu.

Pretpārdošanā realizēs šādas paaugstināta pieprasījuma preces:

- autoriepas 615—13 — 87 gab.,
- autoriepas 165—13 — 30 gab.,
- autoriepas 615—13 «Snežinka» — 12 gab.,
- veļas mazgājamā mašīna «Majutka» — 9 gab.,
- magnetola «Rīga—310» — 8 gab.,
- ledusskapis «Saratov» — 2 gab.,
- ledusskapis «Snaige» — 1 gab.,
- veļas mazgājamā mašīna «Zolūška» — 3 gab.,
- veļas mazgājamā mašīna «Rīga» — 3 gab.,
- putekļu sūcējs «Vihrj» — 5 gab.,
- putekļu sūcējs «Raketa» — 9 gab.,
- putekļu sūcējs «Caika» — 3 gab.,
- putekļu sūcējs «Audra» — 4 gab.,
- putekļu sūcējs «Ciklons» — 9 gab.,
- decimetru viļņu bloks televizoriem — 49 gab.,
- magnetofons «Astra» — 1 gab.,
- magnetofons «Orbita» — 1 gab.,
- magnetofons «Romantika» — 1 gab.,
- gulāmkrešls — 2 gab.

Uzzīņas pa tālruni — 22230.

MAINA labiekārtotu divstābu dzīvokli Preiļos pret diviem vienstābas dzīvokļiem. Tālrunis: 23385. Zvanīt no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Mums visiem ļoti, ļoti sāp. Ka baitā smilšu kalnā jāatnāk, Ka nebīj lemts tev vecums ilgs un silts. Ka agri sagruva tavš dzīves tilts. (S. Kaldupe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Irēnai Určai sakarā ar BRĀĻA nāvi.

Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

Pieklustiet, pieklustiet, Latgales vēji,
Pēdējā gaitā sapņi un jaunība let,
Grūti ir aizlet, ai, draugi, tīciet, cik grūti.
Ja ar tūkstošu balsīm dzīve pie sevis vēl sauc. (J. Silazars)

Skumju brīdī esam kopā ar Valentinu un Mariju BRĀĻA traģiskās nāves gadījumā.

Darba biedri

Smelgs lakstīgala, un dzeguze sauks.

Rīta gaviles atskanēs birzē, Tikai tevī šī dziesma vairs neatsauks.

(V. Plūdonis)
Izsakām dziļu līdzjūtību Ardasvas astoņgadīgās skolas direktorei Valentīnai Poplavskai, VIRU smiltāji izvadot.

Pelēcu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomiteja

Vēļ jau spēka gadi kalnā sauca, Saule norietēja dienas vidū. (E. Rumba)

Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar Valentīnu Poplavsku, VIRU pēdējā gaitā pavadot.

Rajona skolu direktori

„LEŅINA KAROGS”

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета Коммунистической партии Латвии и Районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Преиля, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

Laikraksts iespiests Latvijas PSP Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komisijas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedioksnē. Ofsetiespiedums. Metiens 14284 eks. (latv. val. 10152 eks., krievu val. 4132 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 972.